

Be 20-20
1

JAN HAZENBERG LEGT COLLECTIEBEHEER KÈK LIEMT NEER Liempds archief nu in andere handen

JAN HERMENS

Het begon allemaal met een boekje uit 1717 dat hij van zijn opa Ties van de Langenberg uit Boxtel kreeg. Nu, na zo'n veertig jaar van vergaderen, gegevens uitpluizen en vragen beantwoorden, is Liempdenaar Jan Hazenberg gestopt met het collectiebeheer voor Kèk Liemt. Gisteren droeg hij de sleutel van de Erfgoedkamer, het archief van Liempde, over aan Els Vissers.

„Voor de duidelijkheid: ik ben geen veertig jaar collectiebeheerder. De eerste jaren van mijn lidmaatschap van de toenmalige heemkundekring was er helemaal geen sprake van een archief of een beeldbank. Riekie de Leest, een kennis van mij, attendeerde mij in 1979 op Kèk Liemt. Ik kon daar lid van worden, maar dan moest ik iets interessants inbrengen over de ge-

schiedenis van het dorp. Ik dacht aan het boekje uit 1717. Daar wordt Liempde al in genoemd.” Hij slaat het kleine, nog bijzonder gave erfstuk open en toont een pagina waarop de naam van het dorp vermeld staat, nog zonder ‘p’. Ondanks dat het Nederlands in drie eeuwen nogal veranderd is, is het drukwerk goed te lezen.

VELDNAMEN

De Liempdenaar vertelt: „In de eerste jaren bij de heemkundekring vergaderden we veel en werkte ik mee aan exposities en boekpresentaties.” In 1984 ontstond de archiefgroep. „We hielden ons bezig met het speuren naar gegevens voor publicaties zoals een boek over het Liempde van honderd jaar geleden. Hazenberg: „Vervolgens zijn we begonnen met een groot en langlopend veldnamenonderzoek.” Tijdens de veldnamenstudie ontstond een

bibliotheek en die kreeg in 2002 een plek in een kleine opkamer in het voormalige gemeentehuis aan het Raadhuisplein. De werkzaamheden van de archiefgroep werden breder en gevarieerder. „Met de aanschaf van een computer zijn we documenten en foto's gaan digitaliseren en is een beeldbank opgezet. We kregen na verloop van tijd vragen van geïnteresseerden over historische onderwerpen. De klompenmakerij bijvoorbeeld, of wachtposten bij het Duits Lijntje. Ook verschaften we kinderen informatie voor spreekbeurten.” Toen de collectie zo langzamerhand groter werd dan de opkamer, werd het tijd om te verkassen. In 2009 nam de archiefgroep zijn intrek in de voormalige raadzaal. „Daar beantwoordden we elke maandagavond vragen, archiveerden we documenten en scanden we foto's in. Inmiddels is de erfgoedkamer niet meer op maandagavond, maar op woensdagmiddag open.”

Hazenberg stopt met het collectiebeheer, maar twee projecten wil hij afronden. „Ik doe nog onderzoek naar de ouderdom van boerderijen aan de Hezelaar en restaureer en archiveer foto's.” Hoewel niet meer voor Kèk Liemt, blijft de liefhebber van lokale historie speuren in de geschiedenis. „Genealogie interesseert me, daar ga ik me nu meer op toeleunen. En er ligt nog veel beeldmateriaal van de familie om uit te zoeken.”

▲ Jan Hazenberg stopt met het beheer van het Liempdse archief en richt zich nu op de geschiedenis van zijn familie.

◀ Het erfstuk uit 1717 vormde voor Hazenberg het begin van veertig jaar heemkunde. (Foto's: Albert Stolwijk).

